सुखासीनं सुस्थिरञ्च सस्मितञ्च गतश्रमं ॥ ११ ॥
स्वात्मारामं पूर्णकामं ज्ञानिनाञ्च गुरोर्गुरुं ।
साश्रुनेत्रः पुलकितो भक्त्या प्रणतकन्धरः ॥ १२ ॥
नारदस्य वचः श्रुत्वा दृष्ट्वा तं कातरं विधिः ।
पुत्रेण सार्द्धमालोच्य[5] व्याख्यां कर्त्तुं समारभे ॥ १३ ॥

ब्रह्मोवाच ॥

हे वत्स पूर्व्वश्लोकार्थं निगूढं श्रुतिसम्मतं ।
वेदार्थं द्विविधं शुद्धं व्याख्यां कुर्व्वन्ति वैदिकाः ॥ १४ ॥
आराधितो यदि हरिर्येन पुंसा स्वभक्तितः ।
किं तस्य तपसा व्यर्थं तीर्थपूतस्य नारद ॥ १५ ॥
कृष्णमन्त्रोपासकस्य जीवन्मुक्तस्य भारते ।
[6]तपश्चोपहासबीजं यथा चर्व्वितचर्व्वणं[7] ॥ १६ ॥
मन्त्रग्रहणमात्रेण पुरुषाणां शतं सुत ।
पुनाति स्वस्वभक्तञ्च बान्धवांश्चावलीलया ॥ १७ ॥
न हि धर्मो न हि तपः [8]श्रीकृष्णसेवनात् परं ।
परिश्रमञ्च विफलं तपसा वैष्णवस्य च ॥ १८ ॥
[9]कृष्णमन्त्रोपासकस्य तीर्थपूतस्य पुत्रक ।
तीर्थस्नानमनशनं वेदेषु च विडम्बनं ॥ १९ ॥
पूर्व्वकर्मानुरोधेन यत्पापं वैष्णवस्य च ।
मन्त्रग्रहणमात्रेण नष्टं वह्नौ यथा तृणं ॥ २० ॥

---

[5] आलोक्य Pb. T. M. [6] तपस्योपहास T. [7] णा A.
[8] कृष्णस्य T. [9] विष्णु